

Πινδάρου, Ολ. 14 – Μετάφραση

Α' Εσείς που κλήρο σας έχετε τα νερά του Κηφισού
και κατοικείτε στον τόπο που' χει άλογα ωραία,
βασίλισσες του λαμπρού Ορχομενού,
Χάριτες πολυτραγουδισμένες, προστάτισσες της αρχαίας γενιάς των Μινυών,
ακούστε την παράκλησή μου· γιατί με τη δική σας μεσολάβηση
απολαμβάνουν οι θνητοί ό,τι είναι γλυκό κι ευχάριστο
είτε σοφοί είναι, είτε ωραίοι, είτε ένδοξοι.
Γιατί χωρίς τις Χάριτες τις σεβαστές μήτε οι θεοί
Χορούς και συμπόσια οργανώνουν· αντίθετα, κάθε δραστηριότητας
στον ουρανό οικονόμοι, πλάι στον Πύθιο Απόλλωνα
τον χρυσότοξο έστησαν τους θρόνους τους
και τιμούν αδιάκοπα τον Ολύμπιο πατέρα.

Β' Σεβαστή Αγλαΐα
και συ, Ευφροσύνη, που τέρπεσαι με το χορό και το τραγούδι,
κόρες του πιο ισχυρού θεού,
τώρα ακούστε με -και συ Θάλεια, που λατρεύεις το άσμα και τον χορό,
δες με ευμένεια τον κόμο τούτο που προχωρεί με βήμα ανάλαφρο
γιορτάζοντας την εύνοια της τύχης. Τον Ασώπιχο ήρθα να υμνήσω
με λυδικό σκοπό και δεξιοτεχνία,
γιατί νίκη στην Ολυμπία η χώρα των Μινυών κέρδισε
χάρη σε σένα. Στο σκοτεινό ανάκτορο της Περσεφόνης
πήγαινε τώρα εσύ, Ηχώ, να φέρεις στον πατέρα του τα ξακουστά
μαντάτα. Πες στον Κλεόδαμο, μόλις τον δεις, ότι
στης Πίσας την ένδοξη κοιλάδα ο γιος του
με κότινο περιλαμπρων αγώνων στεφάνωσε τη νεαρή του κόμη.